

شمار بسیاری از این کودکان دچار مشکلاتی چون اضطراب، افسردگی، خود کم بینی، لجبازی (در مقابل والدین، معلمان و دیگر بزرگترها) و حتی ایدز هستند ...

رستمی می‌گوید: اگر می‌خواهید به فرزندان معتادان کمک کنید، بکوشید تا تعریف درستی از اعتیاد برای آن‌ها بیاورید و آن‌ها را با آن چه برای مهمترین افراد زندگی‌شان پیش آمده، آشنا کنید. اگر از شما پرسیدند، تلاش کنید تا در کوتاه‌ترین الفاظ، روشن‌ترین پاسخ‌ها را به آن‌ها دهید و تا هر جا که سوال داشتند، کمکشان کنید تا بهترین پاسخ‌ها را دریافت کنند. برایشان شرح دهید که اعتیاد، نوعی

بیماری است که می‌تواند درمان شود و بگویید که چه متخصصانی می‌توانند این بیماری را درمان کنند و چگونه این کار انجام می‌شود.

بدون آن که آن‌ها را بدبخت بدانید، تشویقشان کنید که حس خودشان را از زندگی‌شان بازگو کنند. کودکان و نوجوانانی که با سوءمصرف مواد مخدر در خانواده‌های خود روبه‌رو هستند، اگر بتوانند با کسی درباره احساسشان صحبت کنند، شانس بزرگی را به دست آورده‌اند.

از سوی دیگر، با توجه به این که روند درمان اعتیاد، روندی طولانی است و بیشتر فرزندان دچار تردید به نتیجه درمان هستند و از این بابت، دچار اضطراب می‌شوند. اگر می‌خواهید به آن‌ها کمک کنید، برایشان توضیح دهید که روند درمان این بیماری طولانی است.

شما باید به این کودکان و نوجوانان یاد دهید که از خود مراقبت کنند. آن‌ها چاره‌ای ندارند جز این که زودتر از هم‌سن و سال‌های خود بزرگ شوند و از خود نگهداری کنند. نوع غذایی که باید بخورند و نحوه جلوگیری از سوء تغذیه را یادشان دهید. اگر پولی به آن‌ها می‌دهید، نگهداری پول‌ها دور از دسترس والدین باشد و مدیریت خرید را نیز به آن‌ها یاد دهید و البته گاهی آن‌ها را نوازش کنید تا لذت نوازش را نیز بچشند.